

Glas en Licht Atelier Hermine van der Does

De scheidslijn tussen toegepaste en autonome kunst is soms heel vaag. Dat is een goed teken. Hoe vager het onderscheid wordt, hoe groter de vrije ruimte van de kunstenaar is. Glaskunstenares Hermine van der Does manoeuvreert voortdurend op het breukvlak van ongebonden kunst, restauratiewerkzaamheden en opdrachtsituaties die overleg met andere partijen vereisen. Haar werk is zowel te vinden in galeries voor hedendaagse kunst als in parkeergarages, kerken, advocatenkantoren en in de openbare ruimte.

Het inleven in de wensen van de opdrachtgever staat voor Hermine van der Does niet op gespannen voet met de productie van autonoom werk. Sterker nog: vaak is er sprake van kruisbestuiving die in beide richtingen positieve gevolgen heeft. Zo komt het voor dat opdrachtgevers met ongebruikelijke vragen en voorstellen komen die haar uitdagen om op een ongeconditioneerde manier naar artistieke en materiële oplossingen te zoeken. Experimenten met materialen en nieuwe technische procédés leveren niet alleen struikelblokken of onverwachte ontdekkingen op maar geven ook impulsen aan het vrije werk. Vaak gaat het om de ontdekking van nieuwe toepassingsmogelijkheden die zich buiten de opdrachtsituatie niet aangediend zouden hebben.

In haar glasatelier slalomt Hermine van der Does vrijmoedig heen en weer tussen kunst met een gebruiksfunctie, toegepaste vormgeving, monumentale opdrachten en vrije objecten. Het werken met glas vormt de rode draad die haar uiteenlopende activiteiten verbindt. In de artistieke discipline die met de verzamelnaam 'glaskunst' wordt aangeduid, doen zich verschillende toepassingsmogelijkheden voor. Binnen dat scala van mogelijkheden concentreert Hermine van der Does zich vooral op de appliquétechniek (een verlijmingstechniek waarbij epoxyhars wordt gebruikt), zandgieten, brandschilderen, glassmelttechnieken (fusen), glas-in-lood en zandstralen. Glasblazen is voornamelijk het enige specialisme dat buiten haar competentiegebied valt.

Glaskunst in het algemeen en het vak van glazenier in het bijzonder worden (vaak ten onrechte) geassocieerd met oude ambachten. Hermine van der Does laat zien dat artistieke kwaliteit en ambachtelijke benadering niet tegenover elkaar staan, maar elkaar juist kunnen aanvullen en vervolmaken. Zonder vakmanschap en een solide ambachtelijke basis is het maken van degelijke glaskunst ondenkbaar. Waar het werken met een veeleisend materiaal als glas in het geding is, zijn techniekbeheersing en materiaalkennis essentieel. Zonder degelijke basiskennis en basisvaardigheden is het scheppingsproces gedoemd te mislukken.

Dit impliceert niet dat een authentieke artistieke visie op de tweede plaats komt. Hermine van der Does is ervan doordrongen dat oorspronkelijkheid, ideeënrijkdom, vindingrijkheid, persoonlijke beeldtaal, eigen stijl en herkenbaar handschrift een onmisbare meerwaarde garanderen. Zij vertaalt haar ideeën niet alleen in vrije objecten en wandreliëfs maar brengt haar artistieke bagage

en inzichten ook in als het gaat om samenwerkingsverbanden met collega-kunstenaars. Zo assisteerde zij Eli Content bij de uitvoering van diens opdracht voor het Joods Historisch Museum.

Na de voltooiing van de glazenieropleiding, die zij van 1990 tot 1993 volgde aan de glasvakschool in het Duitse Rheinbach (bij Bonn) keerde Hermine van der Does terug in Amsterdam, waar zij een zelfstandige beroepspraktijk begon. Aanvankelijk lag de nadruk op het vervaardigen van glas-in-lood. Op basis van kleine ontwerpschetsen die in een volgende fase overgaan naar een één op één tekening maakt zij zowel ramen waarin geometrische ordeningen en decoratieve patronen overheersen als ramen met een figuratieve inslag. Alle bewerkingen die mogelijk zijn, beheerst zij tot in de vingertoppen, maar het werken met etsbaden (waarbij gevaarlijke chemische reacties kunnen optreden) komt bijna niet meer voor.

In het autonome werk van Hermine van der Does overheerst de non-figuratieve benadering. Ook abstraheringprocessen komen veelvuldig voor. De beeldtaal is onder meer gebaseerd op foto's van moleculen en abstracties van natuurlijke processen. Een ander thema dat haar fantasie prikkelt, is kosmische beleving. Zo zoomt zij in op de aarde, vanuit het heelal gezien. Ook de wervelende en wonderlijke onderwaterwereld is een dankbaar onderwerp dat zich uitstekend leent voor visualisaties in glas. Van der Does gaat vrijmoedig met haar uitgangspunten en inspiratiebronnen om. Het volgen van haar eigen intuïtie is voor de glaskunstenares even belangrijk als de interactie met het materiaal en het adequaat en slagvaardig reageren op de vormtaal die zich tijdens het scheppingsproces aandient. Toevalseffecten spelen soms mee, maar ze worden wel zo veel mogelijk gecontroleerd, in toom gehouden of in de gewenste richting bijgestuurd.

De driedimensionale objecten die Hermine van der Does ontwerpt, worden uitgevoerd, geconstrueerd, geassembleerd en/of afgewerkt door Ronald Jonker. De objecten worden gekenmerkt door een fundamentele aanpak en een constructivistische benadering. Formele aspecten, interacties tussen vorm en materie en bewegingsdimensies gaan hand in hand. Ook de voorkeur voor ongebruikelijke combinaties en ongewone contrasten is een belangrijk gegeven. Zo leveren de combinaties van vlakglas, roestvrij staal en steen bijzondere effecten en wisselwerkingen op.

Lichteffecten, ruimtelijke werking, transparantie, helderheid en kleursensaties bepalen de vorm, inhoud en toon van het werk van Hermine van der Does bepalen. Alle specifieke eigenaardigheden van glas worden optimaal uitgebuit. Daarbij maakt het niet uit of het om glasschilderijen, decoratieve schalen, wandreliëfs of objecten gaat of om functionele voorwerpen zoals deuren, kamerschermen, scheidingswanden, een doopvont, glaspanelen of het dak van een parkeergarage. In alle gevallen is het de toon van glas die de muziek maakt.

Wim van der Beek, kunstrecensent